

HOTĂRÂRE

nr. 3-23/2022

mun.Chișinău

25 martie 2022

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Marcel Cimbir, Victor Comerzan, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Elena Cazacov, Alexandru Lozan

examinând în ședință publică contestația lui XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de adjunctul Procurorului General XXXXXX, adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX, Procurorul-șef al Direcției XXXX XXXXX precum și procurorii din cadrul Direcției XXXXXX,-

CONSTATĂ:

Inspecția procurorilor a fost sesizată de către XXXXXX, acesta solicitând dispunerea efectuării unui control pentru administrarea întregului probatoriu conform faptelor descrise în sesizare și în cazul constatării abaterilor de la lege - a iniția, după caz, proces penal, proces contravențional, cauze disciplinare în privința persoanelor care vor fi identificate că au admis încălcări de lege în baza faptelor descrise.

La data de xx.xx.2021, prin Decizia inspecției procurorilor a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorilor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, la data de xx.xx.2021, autorul sesizării a contestat-o în ordinea ari.49 alin.(4) din Legea nr.3 din 25 februarie cu privire la procuratură, la Colegiul de Disciplină și Etică.

În motivarea contestării, autorul a menționat că, la data de xx.xx.2019 prin dispoziția nr. xxxx Procurorul General Alexandr Stoianoglo a dispus efectuarea controlului activității Procuraturii XXXXXX până la data de xx.xx.2019. Desemnat drept responsabil pe segmentul urmăririi penale a fost adjunctul Procurorului General XXXXXX. La data de xx.xx.2019 prin dispoziția nr.xxx Procurorul General Alexandr Stoianoglo a dispus prelungirea duratei de efectuare a controlului activității Procuraturii XXXXXX până la data de xx.xx.2020. La data de xx.xx.2020 adjunctul Procurorului General XXXXXX, a solicitat de la Procuratura XXXXXX prin scrisoare nr. XXXXXX pentru verificare în ordine de control ierarhic un șir de cauze penale, printre care și cauze penale avute în gestiune de subsemnat în perioada XXXXXX și anume au fost solicitate cauzele penale în care urmărirea penală a fost clasată cu nr. nr. [...]. Prin scrisoarea nr.xxx din xx.xx.2020 adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX expediază în adresa lui XXXXXX cauzele penale solicitate de acesta, inclusiv cauzele penale clasate de subsemnat evidențiate supra. În rezultatul expedierii acestora Procuraturii Generale, Direcția XXXXXX a studiat aceste cauze penale, a pregătit

proiectele hotărârilor de anulare din oficiu a anumitor ordonanțe de clasare a urmăririi penale și a reluat urmărirea penală în aceste cauze, cu expedierea acestora altor organe de urmărire penală pentru efectuarea urmăririi penale. Aparent, reprezentanții Procuraturii Generale și-au realizat „conștiincios” atribuțiile de serviciu, însă de fapt au comis anumite ilegalități, motiv din care în acțiunile lui XXXXXX, ale lui XXXXXX și ale procurorilor Direcției XXXXXX, invocă următoarele abateri: Adjunctul Procurorului General XXXXXX nu mai avea careva împuterniciri de a solicita careva cauze penale de la Procuratura XXXXXX deoarece timpul efectuării controlului la această entitate expirase la data de xx.xx.2020, iar solicitarea de remitere a cauzelor penale pentru careva control ierarhic a fost făcută la xx.xx.2020. În acest context, XXXXXX nu avea nici pârghii administrative prevăzute de actele normative interne ale Procuraturii, nici procesuale de procuror ierarhic superior, de a solicita pentru verificare în ordine ierarhică careva cauze penale care s-au aflat în gestiunea Procuraturii XXXXXX și a procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX. Prin urmare, stricto sensu, acțiunile acestuia au depășit vădit cadrul normativ legal, fiind: a) contrare prevederilor art. 13 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură, care prevede că ierarhia procesuală a procurorilor și atribuțiile procurorului ierarhic superior sunt stabilite de prevederile Codului de procedură penală, b) contrare prevederilor art.2 alin.(4) din Legea cu privire la procuraturile specializate care stipulează, că Procurorii din cadrul procuraturii specializate sunt independenți procesual în condițiile stipulate de Codul de procedură penală al Republicii Moldova și de Legea cu privire la Procuratură, c) precum și contrare prevederilor art.53¹ alin.(1) lit.b) din Codul de procedură penală care prevede - pentru procurorii din procuratura specializată - procurorul -șef al procuraturii specializate sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite și lit. f) care prevede - pentru procurorii-șefi ai procuraturilor specializate - Procurorul General sau adjunctii săi, conform competențelor stabilite. În această ordine de idei se remarcă, că adjunctul Procurorului General nu este nemijlocit și nu poate fi ierarhic superior pentru un procuror din procuratura specializată - în speță Procuratura XXXXXX, așa cum pentru un procuror în procuratură este un procuror ierarhic superior doar procurorul-șef al acestei procuraturi specializate sau adjunctul lui conform competențelor stabilite. Așadar, odată ce soluția în cauzele penale nu a fost adoptată de procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX și/sau adjunctul său, aceste cauze penale nicidecum nu puteau fi solicitate de adjunctul Procurorului General XXXXXX pentru control ierarhic superior. Chiar dacă s-ar admite teoretic, că adjunctul Procurorului General XXXXXX conform prevederilor Codului de procedură penală este considerat procuror ierarhic superior procurorilor în procuraturile specializate, acesta o putea face doar în baza competențelor date de Procurorul General. Acțiunile adjunctului Procurorului General XXXXXX sunt ilegale din raționamentul că acesta nu avea competențe date de Procurorul General de a solicita și verifica în ordin de control ierarhic superior, după data de xx.xx.2020, cauzele penale aflate în gestiunea Procuraturii XXXXXX sau clasate de această instituție, or competențele în materie i-au fost stabilite de către Procurorul General abia la data de xx.xx.2020 prin ordinul Procurorului General nr.xxxxx. Astfel, la data solicitării cauzelor penale (xx.xx.2020) era în vigoare un alt ordin al Procurorului General privind stabilirea domeniilor de competență ale adjunctilor Procurorului General - nr. xxxx din xx.xx.2019, prin care domeniul de urmărire penală este dat în competența adjunctului Procurorului General, XXXXXX, ci nu ale lui

XXXXXX, o reglementare normativă privind substituirea unei persoane cu alta în caz de înlocuire în funcție de adjunct al Procurorului General neexistând nici de fapt nici de drept. În aceeași ordine de idei, se remarcă că în Procuratura Generală nu erau careva cereri ale persoanelor interesate pe aceste cauze penale de verificare în ordine de control ierarhic, nefiind clar care era modalitatea de apreciere care anume cauze penale să fie solicitate, iar în așa caz acțiunile lui XXXXXX de solicitare în mod aleatoriu doar dosarele a xx procurori pentru verificare din oficiu în ordine de control ierarhic, sunt pur și simplu ilegale, tendențioase și abuzive. Pe cale de consecință, prin aceste acțiuni abuzive, XXXXXX a permis nejustificat unui cerc necunoscut de persoane de a lua cunoștință cu datele personale ale persoanelor vizate în aceste dosare penale, fără însă ca aceste persoane să fie preîntâmpinate să nu divulge datele devenite cunoscute. Drept urmare, adjunctul Procurorului General XXXXXX nu avea la data de xx.xx.2020 careva competență materială și procesuală de a solicita și verifica cauzele penale de la Procuratura XXXXXX, prin aceste acțiuni făcând imixtiune în activitatea acestei subdiviziuni a Procuraturii Republicii Moldova și depășind vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Adjunctul procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX, un cunoscut apropiat dlui XXXXXX, numit adjunct al procurorului șef al Procuraturii XXXXXX în xx. 019 - nu avea careva temeii legal de a expedia prin scrisoarea nr.xx din xx.x.2020 careva cauze penale aflate în Procuratura XXXXXX, chiar dacă acestea au fost solicitate de o persoană de rang administrativ înalt în organele Procuraturii - adjunctul Procurorului General. Astfel, luând în ordine ierarhică atribuțiile lui XXXXXX, conform actelor normative menționate, se remarcă că XXXXXX nu a adoptat careva soluții pe cauzele penale nr.nr. [...], pentru ca acesta ulterior să le expedieze pentru control ierarhic superior către adjunctul Procurorului General XXXXXX, cu atât mai mult că procuror ierarhic superior pentru adjunctul procurorului-șef al procuraturii specializate este procurorul-șef al acestei procuraturi, ci nu adjunctul Procurorului General. Ba mai mult, adjunctul Procurorului General XXXXXX a solicitat în scrisoarea sa din xx.xx.2020, expedierea, printre altele, a unei din cauzele penale cu nr. XXXXXX, cauză penală care nu aparținea subsemnatului, însă XXXXXX, fiind persoana care de fapt dădea din interiorul Procuraturii XXXXXX către anumite persoane din Procuratura Generală, anumite date despre anumiți procurori pentru ca ulterior acestea să fie solicitate „oficial” prin scrisori de către reprezentanții PG, constatând că această ultimă cauză nu a fost instrumentată de XXXXXX, a corectat eroarea admisă de XXXXXX și a trimis conform scrisorii de însoțire nr. xxx din xx.xx.2020, în adresa Procuraturii Generale, caua nr. XXXXXX - cauză penală care a fost soluționată de XXXXXX în anul 2019. De evidențiat este că o scrisoare de concretizare a numărului eronat indicat în scrisoarea din xx.xx.2020 după data parvenirii de la Procuratura Generală nu a fost expedită. Prin urmare, aceasta indică la faptul că XXXXXX a acționat tendențios, ilegal și neîntemeiat în cârdășie cu XXXXXX și alte persoane, prin depășirea vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate de lege conform faptelor descrise mai sus. Procurorii Direcției XXXXXX din cadrul Procuraturii Generale, după data de xx.xx.2020 nu aveau dreptul de a verifica careva cauze penale care s-au aflat în gestiunea Procuraturii XXXXXX, inclusiv a cauzelor penale nr.nr. [...], deoarece verificarea acestora nu a fost dispusă de Procurorul General conform prevederilor capitolului V din Regulamentul Procuraturii ori de alte acte normative care stabilesc competențele adjunctilor Procurorului General, ci de o persoană

neîmputernicită în acest sens conform circumstanțelor descrise, deoarece dâșii nu sunt procurori ierarhic superiori celor din Procuratura XXXXXX pentru a le verifica cauzele penale și soluțiile adoptate pe marginea acestora, cu atât mai mult pentru a se expune în careva mod asupra legalității soluțiilor adoptate. Drept urmare, acțiunile acestora au fost contrare legii, neîntemeiate și abuzive, iar pentru acestea urmează să poarte răspundere conform legii. Potrivit Hotărârii CSP nr. XXXXXX din xx.xx.2019, XXXXXX este numit doar în funcție de adjunct al Procurorului General, fără a fi menționat pe care domeniu de activitate. Domeniul de activitate urma să îi fie repartizat prin ordin al Procurorului General care a fost semnat abia la data de xx.xx.2020, după cum a fost specificat și în sesizare. În această ordine de idei, XXXXXX nu avea dreptul de a solicita la xx.xx.2020 careva dosare de la Procuratura XXXXXX, deoarece acestuia încă îi fusese încredințat nici un domeniu de activitate. Drept urmare, scrisoarea semnată de acesta la xx.xx.2020 a reprezentat o încălcare flagrantă a Codului de procedură penală și actelor normative interne ale Procuraturii, iar afirmația inspectorului reprezintă o denaturare a circumstanțelor de drept și de fapt, fără careva suport atât probator cât și juridic argumentat. Inspectorul eronat indică că XXXXXX a procedat în ordinea ierarhică prevăzută de CPP, ori acesta nu a verificat ca procuror ierarhic superior dosarele penale vizate în solicitarea lui XXXXXX, dar fără careva temei juridic a expediat dosarele solicitate unei persoane neîmputernicite în acest sens. Din scrisoarea datată cu xx.xx.2020 nu rezultă careva indicație, cu trimitere expresă la normele Codului de procedură penală, dată de procurorul ierarhic superior XXXXXX, procurorului ierarhic inferior XXXXXX cu privire la anumite cauze penale, cu toate că potrivit legii, după cum a fost indicat, XXXXXX nu îi era procuror ierarhic superior adjunctului procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX. Inspectorul indică în decizia din xx.xx.2021, că prin scrisoarea lui XXXXXX au fost ridicate nu doar dosarele penale ale lui XXXXXX, dar și a altor procurori. La acest capitol a remarcat că intenționat și abuziv, cu scop de intimidare, după termenul de control al activității XXXXX (xx.xx.2020) de către XXXXXX și XXXXXX (ambii fiind responsabili în cadrul controalelor dispuse de Procuratura XXXXXX), erau ridicate/solicitate doar dosarele procurorilor cărora XXXXXX le-a „sugerat” prin diferite căi să scrie cerere de demisie din organele Procuraturii. În acest sens a mai invocat că în scrisoarea din xx.xx.2020 XXXXXX a solicitat dosare gestionate de XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX - persoane care nu erau dorite de XXXXXX, XXXXXX, cu aportul lui XXXXXX și alți indivizi în sistemul Procuraturii. Procurorii XXXXXX au luat neîntemeiat, prin prisma art.212 CPP, cunoștință cu materialele cauzelor penale vizate, în scrisoarea din xx.xx.2020, fără ca aceștia să fie preîntâmpinați de răspunderea pe care o poartă pentru divulgarea datelor urmăririi penale și datelor cu caracter personal la care au avut acces nejustificat. Inspectorul a efectuat o investigație ineficăce și incompletă în cadrul căreia nici nu a identificat cercul de persoane care au avut acces la materialele cauzelor penale respective, fără careva temei legal, referindu-se doar la un cerc îngust de persoane - XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX.

Fiind audiat, procurorul XXXXXX a comunicat că în perioada xx.2019 – xx.2021 a deținut funcția de adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX. Modalitatea de organizare, atribuțiile, activitatea, planificarea și controlul activității Procuraturilor specializate sunt reglementate de Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, Legea nr. 159 din 07 iulie 2016 cu privire la procuraturile

specializate, alte acte normative și Regulamentele proprii de activitate. Potrivit capitolului II alin.(1) lit. c) al Regulamentului Procuraturii aprobat prin ordinul Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2016 „Procurorul General are următoarele atribuții: activitatea procuraturilor specializate poate fi supusă controlului exclusiv de Procurorul general, direct sau prin procurorii anume desemnați”. Din toate actele menționate mai sus nu este interzis ca un adjunct al Procurorului General să fie desemnat de Procurorul General de a verifica anumite soluții adoptate de către procurorii unei Procuraturi specializate. Pe parcursul activității, de nenumărate ori au fost solicitate anumite materiale, procese penale, cauze penale de către colaboratori ai Procuraturii Generale care nu erau ierarhic superiori față de el, pentru diferite activități: examinarea plângerilor, efectuarea unor analize pentru întocmirea proiectelor de lege, instrucțiuni, ordine ierarhică ș.a. Activitățile date erau și sunt efectuate de către diferite subdiviziuni ale Procuraturii Generale, una din ele fiind și Direcția XXXXXX a Procuraturii Generale. Ce ține de domeniul de activitate a adjunctului Procurorului General XXXXXX, era evident că era responsabil pe domeniul urmăririi penale, fapt care rezultă din demersul Procurorului General înaintat Consiliului Superior al Procurorilor, cât și toate activitățile efectuate de către acesta de la data numirii în funcție. Cat privește neconcordanța într-un dosar dintre cele solicitate și scrisoarea de expediere a cauzelor penale Procuraturii Generale, ar putea fi o eroare mecanică admisă de către executorul solicitării și neidentificată de el.

În conformitate cu dispoziția art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, după finalizarea verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, inspectorul emite decizia motivată de încetare a procedurii disciplinare, dacă nu identifică nici un temei de tragere la răspundere contravențională.

Conform aceleiași norme juridice, alin.(4), Decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică.

De pe urma analizei materialelor cauzei disciplinare, concluzionăm că, autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor, dat fiind faptul că din alegațiile numitului reiese că acesta a recepționat-o *de facto* la data de xx.xx.2021, iar contestația a fost depusă la data de xx.xx.2021.

Studiind argumentele invocate de XXXXXX în compilație cu actele administrate în ședință, Colegiul interpretează contestația depusă ca fiind întemeiată și pasibilă admiterii, din următoarele considerente:

Alegațiile petiționarului XXXXXX vizează în principal, pretinse abateri admise de adjunctul Procurorului General, XXXXXX.

De pe urma analizei materialelor cauzei disciplinare, se identifică că la etapa examinării de către inspecția procurorilor, de către inspectorul căruia i-a fost repartizată sesizarea nu a fost respectată obligația inerentă verificării sesizării, prevăzută la art.46 alin.(2) lit.b) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură și anume: să solicite opinia scrisă a procurorului vizat în sesizare cu privire la circumstanțele invocate, cu informarea conducătorului procurorului vizat, or, acest lucru nu a fost realizat în privința lui XXXXXX și nici în privința lui XXXXXX.

Colegiul reține că omisiunea respectivă reprezintă un impediment major în justa soluționare a cauzei disciplinare și este imperativ ca aceasta să fie lichidată.

Colegiul consideră că admiterea contestației și restituirea procedurii disciplinare

Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare va contribui la stabilirea adevărului și identificarea datelor concludente din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor unei abateri disciplinare.

Prin urmare, în raport cu cele invocate în contestație, materialele cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că decizia adoptată de Inspecția procurorilor este una prematură ce rezultă dintr-o investigație incompletă.

în contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratura, pct.77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-13/17 din 24.01.2017, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite contestația depusă de către XXXXXX, împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse de către XXXXXX, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către adjunctul Procurorului General XXXXXX, adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXX XXXXXX, Procurorul-șef al Direcției XXXXX XXXXXX precum și procurorii din cadrul Direcției XXXXXX, cu remiterea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediu colegiului în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia.

Președintele Colegiului :	Vladislav GUȚAN	__semnat__
Membrii Colegiului :	Marcel CIMBIR	__semnat__
	Victor COMERZAN	__semnat__
	Oleg TELEVCA	__semnat__
	Pavel ȚURCAN	__semnat__
	Elena CAZACOV	__semnat__
	Alexandru LOZAN	__semnat__